

نقش توکسین بوتولینوم (دیسپورت) در درمان اختلالات حرکتی

سُودا ابراهیم زاده فیاضی^۱، مریم پرویزی اقدم^۱، ساحل سلطانی شاهگلی^۱

۱- کمیته ی تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

se_fayaz@yahoo.com

مقدمه: اغلب بیماری‌های نورولوژیکی می‌توانند مشکلات حرکتی گوناگونی را ایجاد نمایند. در این نوع بیماری‌ها اسپاستی سیتی بزرگترین مشکل عملکردی محسوب می‌شود. اسپاستی سیتی یا افزایش تون عضلانی اغلب در اثر ضایعه نوروئیک فوقانی (همانند سکته مغزی) و یا آسیب تحلیل برنده دستگاه عصبی مرکزی ایجاد می‌شود. روش‌های درمانی مختلفی برای بهبود اسپاستی سیتی پیشنهاد شده که یکی از آنها تزریق توکسین بوتولینوم می‌باشد. در این مطالعه تاثیر بوتولینوم توکسین بر فعالیت‌های حرکتی در انواعی از بیماری‌های نورولوژیکی مرور گردیده است.

روش: در این مطالعه، مقالات RCT انتشار یافته در پایگاه‌های اینترنتی SID, PubMed, google scholar با استفاده از کلید واژه‌های BTX، اختلالات حرکتی و اسپاستی سیتی مرور شده است.

نتایج: BTX رهاسازی نوروترانسمیتر استیل کولین را در محل عصب-عضله مهار میکند. تزریق مقادیر بسیار کمی از BTX یک ماهیچه اسپاستیک را مهار می‌کند. BTX همچنین اسپاستی سیتی را در کودکان فلج مغزی، بیماران استروکی و MS کاهش می‌دهد. همچنین میتوان از BTX در درمان دیستونی‌هایی مانند بلفارواسپاسم، همی فاسیال اسپاسم، دیستونی سرویکال، استرایسموس و تورتیکولی استفاده کرد.

نتیجه‌گیری: BTX با مهار قابل برگشت نوروماسکولار جانکشن در درمان بسیاری از بیماری‌ها به ویژه اسپاستی سیتی ناشی از بیماری‌های نورولوژیکی می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: توکسین بوتولینوم، درمان اختلالات حرکتی، اسپاستی سیتی